



GAZDASÁGI
VERSENYHIVATAL

VERSENYTANÁCS

☒ 1054 Budapest, Alkotmány u. 5.

☎ 472-8864 ☎ Fax: 472-8860

Vj-36/2004/24.

A Gazdasági Versenyhivatal Versenytanácsa a Bodor és Fiai 2003 Korlátolt Felelősségű Társaság (Tahitótfalu) ellen gazdasági erőfölénnyel való visszaélés tárgyában indított eljárásban, tárgyalás mellőzésével meghozta az alábbi

határozatot.

A versenytanács az eljárást megszünteti.

A jelen határozat felülvizsgálatát a kézhezvételtől számított 30 napon belül a Fővárosi Bíróságnak címzett, de a Gazdasági Versenyhivatalnál benyújtandó keresettel lehet kérni.

Indokolás

I.

Az eljárás alá vont vállalkozás

1. Az eljárás alá vont vállalkozás 2002. december 6-án alakult, tulajdonosai természetes személyek és 2003. január 1. napja óta üzemelteti a Vác és Tahitótfalu közötti dunai rév- és kompátkelőhelyet.

II.

Az eljárás tárgya

2. A Gazdasági Versenyhivatal által indított vizsgálat arra irányult, hogy az eljárás alá vont vállalkozások megsértették-e a tisztességtelen piaci magatartás és a

versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 21.§-ában foglalt, gazdasági erőfölénnyel visszaélés tilalmát a 2004. évben megállapított menetjegy- és bérletárak emelésével, valamint, hogy a tahitótfalui diákkedvezmény vonatkozásában, mint fogyasztói csoportra nem alkalmazott-e indokolatlanul megkülönböztető feltételeket.

III.

Az eljárás alá vont vállalkozás magatartása

3. Az eljárás alá vont vállalkozás menetdíjszabása a 2003-2004. években az alábbiak szerint alakult:

		2003. év	2004. év
Menetjegy	<i>Teljes árú</i>	230,-Ft	270,-Ft
	<i>Kedvezményes</i>	115,-Ft	215,-Ft
	<i>Árkiegészítés</i>	100%	55,-Ft/db
Bérlet	<i>Teljes árú</i>	7000,-Ft	8000,-Ft
	<i>Kedvezményes</i>	2300	7780,- Ft tahitótfalui diákoknak: 4000.-Ft
	<i>Árkiegészítés</i>	208%	220,-Ft/hó/db

4. Az eljárás alá vont vállalkozás 2003-ban havonta 8500 darab teljes áru, és 5400 darab kedvezményes menetjegyet, valamint 60 db teljes áru és 300 db kedvezményes bérletet adott el. Ugyanakkor 2004 első öt hónapjában havonta átlagosan mindössze 50 db kedvezményes bérletet értékesített.

IV.

A vizsgált piaci magatartásra vonatkozó szabályozás

5. A belvízi hajózási tevékenységre vonatkozó alapvető szabályokat a vízi közlekedésről szóló 2000. évi XLII. törvény (Vktv.) tartalmazza. A Vktv. 3.§ értelmében a helyi közszolgáltatást megvalósító komp- és révközlekedés működőképességének és fejlesztésének biztosítása a települési önkormányzat feladata, amely alapján az érintett települési önkormányzat a személyforgalomban menetrend szerinti helyi közszolgáltatást végző hajózási engedélyes részére – szerződésben rögzített feltételekkel – működési támogatást nyújthat.

A Vktv. 53.§-a rögzíti, hogy a közforgalmú hajózási tevékenységet folytató engedélyes szolgáltatásait külön jogszabályban foglalt feltételekkel bárki igénybe veheti.

Az átkelő helyek létesítésének és működésének részletes szabályait a kikötő, komp- és révátkélőhely, továbbá más hajózási létesítmény létesítéséről, használatbavételéről,

üzemben tartásáról és megszüntetéséről szóló 50/2002. (XII.29.) GKM rendelet tartalmazza.

6. A rév- és kompközlekedés díjai nem tartoznak hatósági ármegállapítás alá, azaz a szolgáltató szabad árképzése érvényesül.

A hatósági árszabályozás hiánya ellenére – az átkelőknek a hazai közforgalmú közlekedés hálózatában betöltött közútpótló szerepére tekintettel – a rév- és kompközlekedés díjához az állam utazási kedvezményt biztosít, és ezzel összefüggésben fogyasztói árkiegészítést nyújt.

7. A belföldi menetrend szerinti közforgalmú tömegközlekedésben utazókat a közforgalmú személyszállítási utazási kedvezményekről szóló 287/1997. (XII. 29.) Korm. rendelet alapján utazási kedvezmény illeti meg. E rendeletben megállapított utazási kedvezmény fedezetére a szolgáltató az államtól fogyasztói árkiegészítést igényelhet. Az árkiegészítés szabályait a fogyasztási adóról és a fogyasztói árkiegészítésről szóló 1991. évi LXXVIII. törvény szabályozta 2003. december 31-ig. Ennek értelmében a félárú személyhajózási és révközlekedési menetjegy kedvezményhez járó árkiegészítés 100%, míg a révközlekedés tanuló és nyugdíjas bérlethez járó árkiegészítés 208% volt.

2004. január 1. napjától új árkiegészítési szabályok léptek hatályba, melyet a fogyasztói árkiegészítésről szóló 2003. évi LXXXVII. törvény szabályoz. E jogszabály a rév- és kompközlekedési menetjegykedvezményt 55,-Ft/db összegben, míg a bérletkedvezményt 220,- Ft/db összegben határozza meg.

V.

Az eljárás alá vont vállalkozás álláspontja

8. A vizsgálat során az eljárás alá vont vállalkozás előadta, hogy a Vác-Tahitótfalu közötti rév- és kompátkelő üzemeltetési jogát 2003. januárjától pályáztatási eljárás keretében szerezte meg.

Álláspontja szerint a vállalkozás nem tartozik a Vktv. hatálya alá, mivel az általa végzett szolgáltatás nem minősül a Vktv 3.§-a szerinti menetrend szerinti helyi közszolgáltatást megvalósító révközlekedésnek. Emiatt az általa végzett szolgáltatás önkormányzati működési támogatásban sem részesül.

9. A személyszállítás viteldíjai, és ezen belül a bérletárak meghatározása tekintetében előadta, hogy az árak kialakítása 1995 óta inflációkövetéssel történik, a vállalkozás a korábbi üzemeltetők által meghatározott viteldíjakat vette alapul.

A 2004. évi áremelést a következő tényezők határozták meg:

- a személyszállításban az általános forgalmi adó 12%-ról 15%-ra módosult,
- az infláció mértéke 10% volt,
- a beruházási kiadások fedezésére 4%-ot épített a viteldíjakba,
- a 2003-as aszály miatt jelentkező – rendkívüli – kiadásokat érvényesítette, mivel a rendkívüli időjárási viszonyokkal (árvíz, aszály esetén) felmerülő kiadásokra nincs

módjuk tartalékot képezni, azért az így felmerült kiadásokat a következő évi árakban érvényesítik.

10. Előadta, hogy a fentieken kívül a kedvezményes menetjegyek és bérletek árát alapvetően és jelentősen befolyásolta a fogyasztói árkiegészítés mértékének 2004. évi csökkentése, amelynek eredményeként az eladott bérletek száma jelentős mértékben csökkent.

A vállalkozás a bérletek árképzésénél is a már meglévő árat emelte az infláció mértékével. Ennek alapján megállapítható, hogy havi 20 munkanappal számolva összesen 40-szer veszik igénybe az adott bérletet, míg a bérlet ára csak harmincszorosa az egy átkelésre szóló menetjegy árának.

11. A tahitófalui diákok részére biztosított bérletár-kedvezményrel kapcsolatosan előadta, hogy mivel az önkormányzat a révlejáró használatáért alacsony összegű bérleti díjat és iparüzési adót kér, ezért az önkormányzattal történő szóbeli megállapodás alapján biztosít kedvezményt a diákok részére, mivel az önkormányzat ily módon támogatja lakosai utaztatását.

Az eljárás alá vont vállalkozás a működés bevételeivel és ráfordításaival kapcsolatosan kifejtette, hogy a környező vállalkozások viteldíjait nem ismeri, de álláspontja szerint az egyes kompátkelők számos tényező eltérése miatt nem összehasonlíthatók az átkelők helyzetének különbözősége, a parttávolság, a vízfolyás sebessége, az átkeléshez használt eszközök stb. különbözősége miatt.

VI.

A vizsgálati jelentés

12. A vizsgálati jelentés megállapítása szerint – egyezően az eljárás alá vont vállalkozás álláspontjával - az eljárás alá vont vállalkozás által alkalmazott árak más vállalkozások által alkalmazott árakkal nem hasonlítható össze, így a Versenytanács gyakorlata szerint az ár az adott vállalkozás által korábban érvényesített árhoz, illetve a vállalkozás költségeihez viszonyítva vizsgálandó.

Ezzel összefüggésben akkor minősül a Tpv. 21.§-ába ütközőnek az ár, ha

- azt a vállalkozás nagyobb mértékben emeli, mint azt a gazdálkodási feltételekben objektíve bekövetkezett változások indokolják; illetve
- az meghaladja a vállalkozás gazdaságilag indokolt költségei és a befektetés adott szakmát jellemző kockázatával arányban álló hozam alapján adódó (tisztességes) nyereség összegét.

13. A vizsgálat megállapítása szerint az eljárás alá vont vállalkozásnál gazdaságilag objektíve bekövetkezett változásnak tekinthető a 3%-os általános forgalmi adó változás, valamint a mintegy 10%-os éves infláció. Ezen változásokon felül fennmaradó néhány százalékos eltérés pedig nem tekinthető jelentősnek. A működtetés a vállalkozás által bemutatott adatok alapján jelentős ráfordításokkal jár, és a bevételek, valamint a hivatkozott rendkívüli kiadások sem tervezhetők pontosan.

14. A társaság éves beszámolójában szereplő adatok ismeretében megállapítható, hogy az eljárás alá vont vállalkozás az árbevételéhez és a befektetett eszközök értékéhez viszonyítva nem rendelkezik jelentős üzleti eredménnyel.

Ugyanakkor a fogyasztói árkiegészítés 2004. évi jelentős mértékű csökkentése, és ennek eredményeként valamennyi révnél a kedvezményes (tanuló/nyugdíjas) menetjegyek és bérletek árának jelentős emelkedését eredményezte. Az új árkiegészítés ugyanis tételes összegű, és a váci rév esetében menetjegyenként 80,-Ft, bérletenként 5180,- Ft-tal kevesebb támogatást jelent az előző évhez viszonyítva.

Tekintettel arra, hogy a kedvezményes menetjegyek és bérletek esetében az utazási kedvezmény és a szolgáltatónak biztosított árkiegészítés mértékét a vonatkozó jogszabályok állapítják meg, e jogszabályváltozásból fakadó árváltozás a Tpvt. alapján nem kifogásolható.

15. Az eljárás alá vont vállalkozás részéről alkalmazott üzletpolitikai kedvezmény - a lakóhely szerinti eltérő bérletárak - harmadfokú árdiszkriminációnak tekinthetők. Az árdiszkrimináció ezen fajtájának jóléti hatását nehéz megítélni, célja szerint a fogyasztói csoportok megkülönböztetésével a kereslet növelése lehet. Mivel az átkelőt rendszeresen a taitótfalui, illetőleg a Szentendrei- sziget településein lakó diákok veszik igénybe, a vállalkozás ezen fogyasztói csoport megtartása érdekében az üzletpolitikai kedvezmény nyújtásával ellensúlyozhatja a fogyasztói árkiegészítés megvonását. A kedvezmény e formában történő fenntartása a Vácra rendszeresen átjáró más települések lakóira nézve hátrányos. A vizsgálat azonban feltárta, hogy az üzletpolitikai kedvezmény fenntartásának indoka az önkormányzattal fennálló kedvezményes bérleti szerződés fenntartása.

16. Mindezek alapján a vizsgáló megállapítása szerint az eljárás alá vont vállalkozás részéről a 2004. január 1. napján végrehajtott áremelés nem minősül tisztességtelennek, és az üzletpolitikai kedvezmény alkalmazása sem kifogásolható.

A vizsgáló mindezekre tekintettel indítványozza a Tpvt. 77. § (1) bekezdés j) pontja alapján az eljárás megszüntetését.

VII.

A versenytanács döntése

17. A Tpvt. 21. §-a értelmében tilos a gazdasági erőfölénnyel visszaélni, így különösen az üzleti kapcsolatokban – ideértve az általános szerződési feltételek alkalmazásának esetét is – tisztességtelenül vételi vagy eladási árakat megállapítani, vagy más módon indokolatlan előnyt kikötni, vagy hátrányos feltételek elfogadását kikényszeríteni. A Tpvt. 22. § (1) bekezdése szerint gazdasági erőfölényben van az érintett piacon, aki gazdasági tevékenységét a piac többi résztvevőjétől nagymértékben függetlenül folytathatja, anélkül, hogy piaci magatartásának meghatározásakor érdemben tekintettel kellene lennie versenytársainak, szállítóinak, vevőinek és más üzletfeleinek vele kapcsolatos piaci magatartására.

Az érintett piac

18. Az érintett piac a verseny tényezőinek azon keretét jelenti, amelyen belül a vizsgált vállalkozás működik. A releváns piac vizsgálatánál a termékpiac, földrajzi piac, valamint bizonyos időbeli jellemzők adják meg a figyelembe veendő tényezőket.

A gazdasági erőfölény megállapításának kiindulópontja az érintett piac meghatározása. Ennek célja egy olyan áru vagy szolgáltatáskör, illetve földrajzi térség meghatározása, amelyben értékelni lehet az adott vállalkozás üzleti magatartásának versenyre gyakorolt hatását. A Tpv. 14.§ (1) bekezdése szerint az érintett piacot a megállapodás tárgyát alkotó áru és a földrajzi terület figyelembevételével kell meghatározni. A (2) bekezdés szerint a megállapodás tárgyát alkotó árun túlmenően figyelembe kell venni az azt - a felhasználási célra, az árra, a minőségre és a teljesítés feltételeire tekintettel - ésszerűen helyettesítő árukat (keresleti helyettesíthetőség), továbbá a kínálati helyettesíthetőség szempontjait. A (3) bekezdés a földrajzi piac meghatározásához ad támpontokat: földrajzi terület az, amelyen kívül a) a fogyasztó nem, vagy csak számottevően kedvezőtlenebb feltételek mellett tudja az árut beszerezni, vagy b) az áru értékesítője nem, vagy csak számottevően kedvezőtlenebb feltételek mellett tudja az árut értékesíteni.

19. Az érintett termék (szolgáltatás) a belvízi átkelő személyszállítási szolgáltatás, az érintett termékpiac a Vác és Tahitótfalu közötti belvízi átkelő személy és közúti gépjárműszállítási szolgáltatás piaca.

A vizsgálat tárgyát képező váci rév- és kompátkelő a környező átkelők közül a Visegrád-Nagymaros és a Dunakeszi-Szigetmonostor (Horány) átkelők szintén rév- és kompátkelők, azaz személyek mellett közúti gépjárművek szállítását is végzik. Addig a Felsőgöd-Pócsmegyer és az Alsógöd-Szigetmonostor átkelők csak révátkelésre, azaz személy és kerékpárforgalom lebonyolítására alkalmasak.

20. A vizsgálat tárgyát képező átkelőre vonatkozó üzemeltetési engedély értelmében a közlekedési felügyelet ezen partszakaszra vonatkozóan csak egy hajózási engedélyt ad ki. Az érintett partszakaszon a lejárók az önkormányzatok tulajdonában vannak, melyeket az eljárás alá vont vállalkozás bérleti szerződés keretében használ.

Megállapítható, hogy Vácról Tahitótfalu közúton közvetlenül személygépkocsival Budapesten, illetőleg a Duna jobbpartján, Tahinál lévő közúti hídon nem tekinthető a vizsgált szolgáltatás ésszerű helyettesítőjének.

Ugyancsak nem, az átszállásos, azaz valamely környező átkelő és az ahhoz vezető közúton történő utazási lehetőség, tekintve, hogy az átszállással járó jelentékeny időtöbblet (átlagosan 45-90 perc), és az alternatív révek megközelítésével járó költségtöbblet, amelyet az átkelők esetében is az elérhető költségcsökkenés csupán ellensúlyozza.

Ennek megfelelően nem tekinthető a vizsgált szolgáltatás helyettesítőjének sem a Váctól 15 km-re északra fekvő Nagymaros-Visegrád átkelőhely, sem a Váctól 7 km-re délre található - szezonális jelleggel működő - Felsőgöd-Surány révátkelő, sem pedig a Váctól 11 km-re délre működő Alsógöd-Horány átkelőhely, amely kizárólag személyszállításra alkalmas.

21. A vizsgálat tárgyát képező átkelő szolgáltatás helyett igénybe vehető alternatív közvetlen és átszállásos utazási lehetőségek alapján a Vác- Tahitótfalu útvonalon történő szolgáltatásnak nincs helyettesítője, így az érintett földrajzi piac a Vác és Tahitótfalu közötti vízi átkelési útvonal.

A gazdasági erőfölény értelmezése

22. A Tpv. szerinti jogalanyiságot illetően, valamely vállalkozás esetében akkor áll fenn a versenyjogi relevancia, és tekinthető így a Tpv. 21.§-a vonatkozásában vizsgálat alá vonható vállalkozásnak, amennyiben a kifogásolt piaci magatartása tekintetében az elhatározását, illetőleg az adott magatartás megvalósítását illetően döntési autonómiával bír. Azaz olyan, a saját tényeiből fakadó döntési, illetőleg cselekvési lehetőséggel, amely az érintett piacon kifejtett magatartásában, illetőleg a piacot érintő döntésének végrehajtásában ölt testet.

23. A domináns pozíció általános megfogalmazása olyan gazdasági-piaci erőt jelent, aminek birtokában a releváns piacon a verseny fennmaradása akadályozott lehet, mivel lehetővé válik a versenytársaktól, az üzleti partnerektől és a fogyasztóktól „számottevő mértékben” való függetlenedés az egyes piaci lépések megtételekor.

Az eljárás alá vont vállalkozás az érintett piacon az egyetlen szolgáltató, tekintve, hogy az üzemeltetési engedélyt a közlekedési felügyelet ezen partszakaszra csak egyetlen engedélyt állít ki. A szolgáltatás párhuzamos ellátása nem lehetséges.

24. Az átkelőhöz tartozó lejárók az önkormányzatok tulajdonában vannak, melyeket az eljárás alá vont vállalkozás bérleti szerződés keretében használ. Mivel a lejárók az átkelő használatához elengedhetetlenül szükségesek, ezért a használatukat lehetővé tevő szerződés megkötése és használatért megállapított bérleti díj közvetve hatással van a szolgáltatási díjakra. Tekintve, hogy a helyi tömegközlekedés ellátása a helyi önkormányzatok feladatát képezi, ezért a révszolgáltatás ellátását az önkormányzat működési támogatás nyújtásával is elősegítheti. A támogatás nyújtását azonban a Vktv. csak lehetőségként határozza meg, e tekintetben tehát nem helytálló az eljárás alá vont jogi következtetése, amely szerint – önkormányzati támogatás hiányában - az általa nyújtott szolgáltatás nem is tartozik a Vktv. hatálya alá.

25. A vizsgálat megállapítása szerint az országban működő révátkelőhelyek működését az önkormányzatok nem támogatják, ugyanakkor a lejárók bérbeadást, mint ingatlanhasznosítást kezelik.

Az eljárás alá vont vállalkozás által a két önkormányzattól bérelt lejárókra vonatkozó bérleti szerződések határozatlan időre szólnak, és hat hónapos felmondási idővel mondhatók fel. A bérleti szerződés felmondásával az önkormányzatok esetlegesen egy új vállalkozás piacra lépését kényszeríthetnék ki, de – a működéshez szükséges engedélyek, és eljárások időigényessége, valamint a szolgáltatás eszközigényessége miatt - valószínűleg veszélyeztetnék a szolgáltatás folyamatos ellátását.

A fentiek alapján az eljárás alá vont vállalkozás gazdasági erőfölényes helyzetben van érintett piacon, így ezen erőfölényes helyzetéből fakadóan a továbbiakban az képezte a versenyfelügyeleti vizsgálat tárgyát, hogy ezen erőfölényes helyzetével visszaélt-e.

A gazdasági erőfölénnyel való visszaélés

26. A domináns piaci helyzet önmagában nem alapozza meg a Tpv. 21.§-ában foglalt tilalom érvényesülését

A visszaélés alatt azt az objektív megítélést kell érteni, ami a domináns pozícióban lévő vállalkozás piaci magatartására vonatkozik, amely a dominancia jelenléte miatt a piac struktúráját befolyásolja, a verseny működését, vagy terjedelmét csökkenti.

A visszaélés elem kétirányú megjelenése egyrészt a piaci szereplőket, fogyasztókat közvetlenül károsító kiaknázását jelenti a domináns pozíciónak, másrészt jelentheti az ún. versenyellenes tevékenységet, a piaci verseny gyengítését, vagy eliminálását a már dominanciával terhelt piacon. A versenyellenes visszaélés jellemzően a kizárólagossági igényeket és a diszkriminációt jelenti.

A versenyjog a gazdasági erőfölénnyel bíró vállalkozásokat többletkötelezettségekkel terheli, amikor tilalmazza a kizsákmányoló típusú visszaéléseket, amelyek a fogyasztók kárára változtatják meg a jövedelmek eloszlását.

27. A versenyfelügyeleti eljárás során lefolytatott vizsgálat eredménye a következőkben foglalható össze.

A vizsgált áremelések indokaként az eljárás elsődlegesen a fogyasztói árkiegészítés mértékének csökkenését, ezen túlmenően pedig az inflációt, az általános forgalmi adó mértékében bekövetkezett változást jelölte meg.

A vizsgálat megállapítása szerint az általános forgalmi adó mértéke a 2003. évihez képest 12%-ról 15%-ra emelkedett.

Az eljárás alá vont vállalkozás 10%-os inflációval kalkulált. A Magyar Nemzeti Bank előrejelzése szerint az éves infláció mértéke mintegy 7,4%-ra tehető, ugyanakkor a KSH termék- és szolgáltatáscsoportonként készített statisztikája szerint a közlekedési szolgáltatások esetében a fogyasztói árak 10%-kal emelkedtek.

A rendelkezésre álló adatok alapján megállapítható volt, hogy az átkelő működtetésének legjelentősebb költségei a lejárok használatáért fizetendő bérleti díjból, a hajó- és part fenntartás költségeiből, az üzemanyagköltségből, és a bérjellegű költségekből áll.

28. A vizsgálat összehasonlító adatokat is figyelembe vett a váci révhez legközelebb eső átkelők költségeinek 2004-ben történő változásairól. Így visegrádi átkelőnél a teljes áru menetjegy ára 25%-kal, a kedvezményes menetjegyé 95%-kal, míg a teljes áru bérlet ára 23%-kal, a kedvezményes bérlet ára pedig 238%-kal növekedett. A dunakeszi átkelőnél a menetjegy 17%-kal, a kedvezményes menetjegy 42%-kal, a teljes áru bérlet 20%-kal, míg a kedvezményes bérlet 227%-kal emelkedett.

29. Az erőfölényben lévő vállalkozás részről, a domináns pozícióval történő visszaélésnek az minősül, ha a fogyasztó sérelmére a saját üzleti érdekeit akként kényszeríti rá, hogy az számára indokolatlan, és elfogadhatatlan hátrányt okoz. Az erőfölényben lévő vállalkozás e magatartásának megítélését igazolhatja azon körülmény, hogy ha a piaci pozícióját indokolatlanul erősítő feltételeket alkalmazva, a szolgáltatását a fogyasztó érdekeit sértve, a szerződéses feltételeket egyoldalúan alakítva kívánja saját üzleti érdekeit előtérbe helyezve, tisztességtelen módon tovább erősíteni.

30. A lefolytatott vizsgálat alapján megállapítást nyert, hogy az eljárás alá vont vállalkozásnak a vizsgált magatartásával kapcsolatosan indokolatlan előnye nem származott, a fogyasztókra, illetőleg egyes csoportjára hátrányos feltételeket nem

kényszerített. Nem merült fel olyan tényező, amely szerint az eljárás alá vont vállalkozás a 2004-ben alkalmazott díjmegállapításával a fogyasztókra egyoldalúan hátrányos feltételeket rótt, vagy amely a szolgáltató számára indokolatlan előnyként jelentkezett volna. Az eljárás alá vont vállalkozás részéről nyújtott szolgáltatásnak a piaci viszonyokhoz, és alapvetően a jelentős mértékben csökkentett állami támogatás mértékéhez történő igazodása ugyanis nem jelenthet erőfölénnyel való visszaélést az erőfölényes helyzetben lévő vállalkozás részéről.

31. Az üzletpolitikai kedvezmény esetében a Tpv. 21.§ g) pontja szerinti üzletfelek indokolatlan megkülönböztetésének tilalma kizárólag a versenyt korlátozó hatású diszkriminációkra vonatkozik. Ennél fogva a versenyjogi tilalom csak abban az esetben áll fenn, ha a megkülönböztetés egyes üzletfeleknek okoz versenyhátrányt. A végső fogyasztók vonatkozásában azonban e hivatkozott versenyszabályi rendelkezés nem bír relevanciával, mert esetünkben a versenyhátrány fogalma nem értelmezhető.

32. Ugyanakkor a lefolytatott vizsgálat megállapította, hogy a révet elsődlegesen használó tahitótfaluiaknak nyújtott kedvezmény oka azon jelentős önkormányzati kedvezmény, amelyet az önkormányzat a révlejáró igen mérsékelt – a váci bérleti díj mintegy harmadrészt kitevő – bérleti díjban kompenzál. Az eljárás alá vont vállalkozás és az önkormányzat közötti megállapodás alapján az eljárás alá vont vállalkozás alapvető érdeke a bérleti jogviszony kedvező feltételekkel történő fenntartása, míg az ellentételezésként nyújtott kedvezményt nem a többi kedvezményes bérlet terhére, hanem saját nyeresége terhére nyújtja.

33. A versenytanács az általa lefolytatott vizsgálat alapján megállapította, hogy az eljárás alá vont vállalkozás törvénybe ütköző magatartás hiányában nem marasztalható el, így - a Tpv. 72.§ (1) bekezdésének a) pontja szerint az eljárás megszüntetéséről rendelkezett. Erre tekintettel – figyelemmel a Tpv. 73.§-ában, valamint 77. § (1) bekezdés j) pontjában foglaltakra is – az előzetes álláspontjának közlését mellőzve, határozatát tárgyalás tartása nélkül hozta meg.

A jelen határozat elleni jogorvoslat a Tpv. 83.§ (1) bekezdésén alapul.

Budapest, 2004.12. 19.